

שאברם לא התנסה לשם של הפטר, אלא במדת חסר, ויצחק במדת גבורה, ויעקב במדת תפארת, והשכינה משלשת האגדים הלו נקראת להם אבן במן - יפה הוא, ומיו שיתנסה דברו בעשר אותיות ששובבות את הפטר. (שם לא התגעג) וכיוון שכך, הוא יכול להתנסות.

ומי שיתנסה שם, אין סוף לנסיונו. זהו שפטותם (אייה ב) מה עיריך מה ארמיה לך. שלא יכול להתרומות הנפיון שלך למ"ה, שהוא יי"ד ה"א וא"ו בשלושת האבות. ה"א במלכות, אחר שגסינך באין סוף, (שם) כי גדול כ"ים שברך מי ירפא לך. אותו שהוא מפלא ומכשה, וכו' תחעה לא"ם, כמו שהשבר שלך אין לו סוף. וכעת, המנורה הקודשה, טל אבן אליך, שאפתה יכול לשבול אומה, ויש לך פה.

וזם אמר שאפתה לביך הוא שגורפת אותה - לא! אלא אפלו לאבות ולכל המחנות של הנשות שפקננות עמה בריוונך, כמו רועה נאמן שיש לו שי פרצופים, אחד למעלה ואחד למטה, בוגר המרבה העילונה והמרבה היפהותה, ובשבילם נאמר (בראשית א) ויברא אלהים אליהם את הארץ וברא אליהם. בצלמו, בריון שלמעלה. בצלם אליהם, בריון למטה. ומשום זה בפל שמנו פעמים משה מ"ה. זהו שבחותם (שמות) ניאמר משה משה. וכמו שפכול הפרצופים של בריאה, כך כלולים בו הפרצופים של אצילותות.

אמר לו המנורה הקודשה: זkan זkan, ידעתי לך שאפתה הוא מהצד של הקון העליון שהוא ישראלי של מעלה. ואת האבן הזו שלך אני מקבלים אותה בראון שאין שמיות שלו,

ויצחק במדת גבורה, ויעקב במדת תפארת, ושכינתא מאלין תלת סטרין אתקראיית לון אבן בחרן. שפי"ר איהו ימאן דיתנסה מלולא בעשרה ארון דסחרין לכתרא. (נ"א חמן לא אהנו) וכיוון הכהן, הוא יכול לאתנסהה.

ימאן דיתנסה תפין, לית סוף? נסיונא דיליה. הדר הוא דכתיב (אייה ב) מה עיריך מה אדריך לך. דלית יכול לאתDEMאה נסיונא דיליך למ"ה דאייה יוד ה"א וא"ו בתלת אבן. ה"א במלכות, בתר נסיונא דיליך באין סוף (שם) כי גדול כ"ים שברך מי ירפא לך. ההוא דאייה מפלא ומכשה ובזה הטעיל לא"ם, כמה דתבירו דיליך לית ליה סוף. וכען בווצינה קדיישא, טל אבן לאגף דאנט יכול למסבל ליה, ואית לך חילא.

ואי תימא דאנט בלחויך אייה דאזוריקת לך. לא. אלא אפלו לאבן וילכל משרין דגשפתין דמקנין עמה בדיוונא דיליך, ברעה מיהימנא דאית ליה תרי פרצופין, חד לעלה וחדר לתפה, לך כל מרבפתא עלאה ומרבפתא תפאה. ובגיניהו אתרמר (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים. בצלמו בדיוונא דלעלה בצלם אלהים דיוונא לתחא. ובגין דא בפל שמה תריין זמניין מש"ה מש"ה. הדר הוא דכתיב (שמות ג) ויאמר משה משה. וכמה דכליל פרצופין דבריאה הבי בילין ביה פרצופין דאצילותות.

אמר ליה בווצינה קדיישא סבא סבא, ידענא בך דאנט הוא מסטריא דסבא עלאה דאייה ישראל דלעלה. והאי אבן דיליך און מקבלין ליה ברעה מתקלית נסיונין דיליה. בגין יקרא דשכינתא דאתמר שלמעלה. ואת האבן הזו שלך אני מקבלים אותה בראון שאין שמיות שלו,